

kap. VIII, idet jagttegn ifølge § 44, stk. 1, litra c, er nødvendigt, når bekæmpelsen foregår ved beskydning.

Til § 47.

Stk. 1 svarer til JL. § 14, litra a, stk. 2, medens *stk. 2* svarer til JL. § 14, litra a, stk. 5.

Til § 48.

Stk. 1 svarer til hidtil gældende ret, jfr. JL. § 14, litra a, stk. 4.

Stk. 2 og *stk. 3* afløser JL. § 14, litra a, stk. 4. De gældende regler om nedsat afgift for medlemmer af sognejagtforeninger og en grundejers søn eller svigersøn er ikke foreslået opretholdt, da det findes ufornødent at have særregler for disse tilfælde.

Afgiften for jagttegn, der giver adgang til at jage i al almindelighed, foreslås forhøjet med 20 kr. fra 25 kr. til 45 kr., medens afgiften for det billige jagttegn foreslås forhøjet med 10 kr. fra 5 kr. til 15 kr. Regulering af de nævnte afgifter kan ifølge *stk. 3* finde sted efter indstilling af jagtrådet, såfremt prisudviklingen betinger det. — Det vil herefter være muligt at gennemføre en påkrævet forhøjelse af afgiften, uden at det er nødvendigt samtidig at foretage en ændring af jagtloven.

Til §§ 49 og 50.

Bestemmelserne i disse paragraffer svarer til JL. § 14, litra a, stk. 7-12. Teksten i den gældende lov er omredigeret, således at § 49 omhandler de formål, hvortil jagtfondens midler kan anvendes, jfr. JL. § 14, litra a, stk. 7-8 og stk. 10-12, medens reglerne om jagtrådet findes i forslaget § 50, jfr. JL. § 14, litra a, stk. 9.

Afgiften til politiet for udstedelse af jagttegn foreslås forhøjet fra 1 kr. til 3 kr. pr. tegn, idet her ved forudsættes at politiet, når begæring herom fremsættes af jagtrådet, vederlagsfrit udfærdiger fortegnelser over indehavere af jagttegn, således at disse fortegnelser — som det tidligere har været tilfældet — kan henlægges til eftersyn på politikontorerne eller et andet passende sted.

Med formuleringen af forslaget § 49 tilsigtes ingen ændring af gældende praksis. Der vil som hidtil kunne ydes tilskud til udsætning og opdræt af vildt samt til mærkning af vildt som led i videnskabelige undersøgelser. Af jagtfondens midler ydes tilskud til driften af Jagt- og Skovbrugsmuseet i Hørsholm, jfr. de årlige finanslove § 11.6.06.

Når det i *stk. 3* anføres, at støtte kan ydes til jagtforeninger af landsomfattende karakter, skyldes det, at der i de forløbne år har dannet sig en praksis, hvorefter tilskud til landsomfattende foreninger beregnes efter særlige regler, der forud-

sætter, at de pågældende foreninger har et medlemsantal af en vis størrelse, medens fordeling af tilskud til lokalforeninger til oplysning om jagt og vildtpleje m. m. foretages med bistand af et særligt udvalg, der med landbrugsministerens godkendelse ned sættes af jagtrådet.

Efter gældende praksis ydes der ikke tilskud til landsdelsforeninger efter de for ydelse af tilskud til de landsomfattende hovedorganisationer gældende regler, hvorimod tilskudsordningen for lokalforeninger også omfatter foreninger og „konsortier“, der ikke er tilsluttet en hovedorganisation, uanset om de hører under en landsdelsforening eller ej.

Udgifter i forbindelse med oprettelse og drift af vildtreservater afholdes som hidtil af jagtfondens midler.

I *stk. 3*, sidste pkt., er det fundet rettest at lov-hjemle den siden 1943 gældende praksis, hvorefter der af jagtfondens midler ydes rentefri lån til indhegning af erhvervsfrugtplantager. Om baggrunden for denne ordning henvises til landbrugsministeriets cirkulærskrivelse nr. 43 af 16. februar 1943 til frugtavlernes og gartnerens organisationer angående betingelserne for opnåelse af lån til indhegning af frugtplantager og planteskoler samt til den betænkning, der under 2. februar 1943 blev afgivet om hareskader i frugtplantager af et af landbrugsministeriet nedsat udvalg, der havde til opgave at undersøge og til landbrugsministeriet afgive indstilling om, hvilke foranstaltninger der burde foretages i anledning af de fremkomne klager over skade, der forvoldes i frugtplantager af harerne.

I § 50, stk. 1, foreslås præciseret, at jagtrådet — foruden at bistå ved administrationen af jagtfonden — tillige har til opgave at afgive erklæringer i de sager, der forelægges rådet af landbrugsministeren. Dette er i overensstemmelse med gældende praksis, idet ministeren i sager, hvor jagtlig sagkundskab skønnes af betydning for bedømmelse af foreliggende problemer, indhenter erklæring fra jagtrådet.

I *stk. 2* foreslås den hidtidige sammensætning af jagtrådet opretholdt.

Kapitel X.

Straf m. v.

I dette kapitel foreslås de gældende bestemmelser om straf m. v. for jagtlovovertrædelser bragt i overensstemmelse med de nugældende principper for udformningen af straffebestemmelser i særlov-givningen.

I JL. kap. VI forefindes detaljerede bestemmelser om mindstebøder, hvis størrelse varierer med de forskellige former for jagtlovovertrædelser og —